

Де ж ви

Богдан Лепкий

Де ж ви, мої рідні ниви,
Що не годен вас пізнати?
“Чи не бачиш? Порівняли
Нас шрапнелі і Гранати”.

Де ж ти, гаю мій, розмаю,
Граби, берести, дубина?
“Розметала нас зимою
Небувала хуртовина”.

Де ж поділась стріха тая,
Що до неї я без стриму
Все спішився, мов до мами?
“Де? Питайсь огню і диму”.

Де ж батьків моїх могили,
Ген за церквою у гаю?..
Цитьте! Цитьте! Бракло сили,
Щоб дослухати до краю.